

Sametová revoluce v Československu v roce 1989 změnila téměř vše a všechny. Politické a ekonomické změny šly ruku v ruce s těmi společenskými a kulturními. Měnil se a mění se životní styl Čechů.

Ti začali vyhledávat nové možnosti - pracovní i osobní. Hranice země se otevřely, jak pro lidi přicházející ze zahraničí, tak pro Čechy vyjíždějící do ciziny. Vstup ČR do Evropské unie pak tento trend ještě podpořil, ulehčil formální i praktickou stránku pobytu v řadě evropských zemí a zařadil ČR do skupiny prosperujících zemí.

Češi stále více hledají studijní či pracovní uplatnění mimo svou zemi a využívají mnoha programů i pracovních kontraktů. Nejezdí ovšem jen do Německa, Rakouska či na britské ostrovy, ale také - i když méně často - např. do zemí Jižní Ameriky a Asie.

Téměř každý mladý člověk buď sám do zahraničí na delší pobyt vyjel nebo zná někoho, kdo tak učinil. Tento jev tedy není výjimkou.

VY. imeme-li však pro Čechy vždy atraktivní západní Evropu, USA a Kanadu, odmyslíme-li si občanský sektor a jeho mise, zůstává ještě určitá oblast, kam se Češi vydávají za prací.

Střední Východ. Konkrétně pak země Perského zálivu.

Spolupráce s těmito zeměmi probíhala i během socialismu. Vyjíždělo sem však jen velmi malé procento lidí - obvykle vědců, lékařů a případně těch, kteří pracovali v politicko-obchodních službách ČSSR.

Co však láká dnešní Čechy vydat se za prací do Kuvajtu či Spojených Arabských Emirátů?